

HALKIN ÖNCÜSÜ NASIL OLUNUR?

Aydınlık Gazetesi, 17 Kasım 2018

Yıldırım Koç

Halkın öncülüğüne talip olan bir siyasi parti, öncelikli olarak halkın güvenini ve desteğini kazanmalıdır. Öncülük, ancak güven ve destek sağlandıktan sonra gerçekleşir. İnsanımız son derece zekidir ve ihtiyatlıdır. Günümüzde bilgiye erişim olanakları, geçmişle kıyaslanmayacak kadar gelişmiştir. Halkımızın örgün eğitim düzeyi de çok yükselmiştir. Bu koşullarda insanların güvenini ve desteğini kazanmak, geçmiştekenden çok daha zordur. Ayrıca, onyıllar boyunca vaatleri dinlemiş olan halkımız, somut adımların atıldığını görmediği sürece, güven ve desteğini esirgemektedir.

“HALKIMIZ”, ÖNCELİKLİ OLARAK “İŞÇİ SINIFIMIZ”DIR

Türkiye artık kentli bir ülkedir. Halkın yüzde 80’i kentlerde, yalnızca yüzde 20’lik bölümü köylerde (büyükşehirlerde mahalle olarak kabul edilen köyler dahil) yaşamaktadır.

Halkımızın çok büyük bölümü, hayatını başkasına ait bir işyerinde çalışarak kazanan işçiler, memurlar ve sözleşmeli personeldir.

TÜİK’in bu konuda açıkladığı son verilere göre, Türkiye’de Temmuz 2018 itibariyle, 15 ve daha yukarı yaşlardaki nüfus 60,7 milyondur.

Bu yetişkin nüfusun 32,8 milyonluk bölümü işgücüdür.

Gelir getirici bir işte çalışanların sayısı 29,3 milyondur.

İş arayan veya aramayan işsiz sayısı ise 5,8 milyondur.

Gelir getirici bir işte çalışan 29,3 milyonun 19,7 milyonu işçi, memur ve sözleşmeli personeldir.

İşverenlerin sayısı yalnızca 1,3 milyondur. Esnaf-sanatkar ve köylerdeki küçük üreticilerin sayısı 4,9 milyon, bu işyerlerindeki ücretsiz aile çalışanı sayısı da 3,4 milyondur.

İşsizler de potansiyel işçidir.

Kayıtlarda gözükmeyen işçiler ve ayrıca SSK ve Emekli Sandığı emeklileri dikkate alındığında, işçi ve memur ailelerinin toplam nüfus içindeki payı dörtte üçe ulaşmaktadır.

ÖNCÜLÜK NASIL KAZANILIR

Bu büyük kitlenin güvenini ve desteğini kazanmak çok uzun erimli ve sabırlı bir çalışmayı gerektirir.

Sadece eylem yapan işçileri ziyaret edip, başarı dilemekle güven ve destek kazanılmaz.

İşçinin sorunlarını işçiden iyi bilmeyen, bu konularda işçiye yol gösteremeyen, sorunların bir bölümünün çözümüne bugünden katkıda bulunmayan siyasi örgüt, işçinin güvenini ve desteğini kazanamaz, işçiye öncülük edemez.

“Biz doğruyu söylüyoruz, işçiler bizi nasıl olsa destekler” gibi bir anlayış son derece yanlıştır. İnsanımız sizi dinler, ama karar vermek için yaptığınız somut işlere bakar. İşçi için somut iş de onun bugünkü sorunlarının çözümüne yapacağınız katkıdır.

“Biz iktidar mücadelesi veriyoruz, işçinin günlük dertlerinin çözümüyle sendikalar uğraşır” gibi bir anlayışınız varsa, onu da artık terk edin. Türkiye’deki 19,7 milyonluk ücretli kitlesinin yaklaşık 16,7 milyonluk bölümü işçi statüsünde çalışmaktadır ve bunların ancak 1 milyonluk kısmı toplu iş sözleşmesinden yararlanan sendikalı işçidir. 15 milyondan fazla işçinin günlük meselelerinin çözümünde onlara yardımcı olacak bir sendikal örgütlülük yoktur.

O zaman, bu görev, halkımızın güvenini ve desteğini kazanarak, ona öncülük yapma iddiası ve çabasında olan siyasi örgüte düşmektedir. Siyasi örgüt, işçilerin ekonomik ve demokratik sorunlarına sahip çıktıkça ve bu konuda başarılar elde ettikçe, siyasi mücadelede de güven, destek ve öncülüğü sağlar.

Sıradan işçi, artan ve artacağından artık emin olduğu sorunlarına düzen içinde çözüm olmadığına ancak tüm seçenekleri tüketerek inanır. Allah’tan başka görmediği hiçbir şeye inanmayan halkımız, kendi çıkarı doğrultusunda somut adımlar atan ve mücadele ettiklerinde onlara ciddi biçimde yardımcı olanlara güvenir ve destek verir ve bir süreç içinde onların öncülüğünü kabul eder. Bunlar yapılmadan, görmüş geçirmiş halkımızın güven ve destek vermesini beklemek hayalciliktir.